

ning til Anstændighed, skulle være indgivne inden 3 Dage, efterat Sagen er bleven afgjort ved Forligelsescommissionen.

Semnich: Jeg vil kun bemærke med Hensyn til, hvad den næstsidste ærede Taler ansøgte, at Gangen i den militaire Stand er saaledes, som jeg har fremsøgt, at nemlig Ansøgningen ikke paategnes nogen Erklæring af Compagniet, men at Compagniet kun giver sine Oplysninger til Bataillon; Bataillon indsender den til Brigaden, og Brigaden indsender den til Generalcommandoen, og Generalcommandoen maatte altsaa i dette Tilfælde sende den til Ansøgeren, og, naar han havde Indvendinger at gjøre, maatte den gaae samme Vej tilbage, og saa fremdeles. Med Hensyn til Frygten for Erklæringernes Meddelelse, maa jeg sige, at den finder saa lidet Sted i Militairstanden, at Copiebogen, hvori slige Erklæring indføres, ligger aaben paa enhver Skriverstue. Dette er Tilfældet i den Bataillon, jeg selv commanderer, og har været Tilfælde ved alle Afdelinger, jeg har staaet ved. Det har kun været i saadanne Tilfælde, hvor Pligten har foranlediget, at der maatte gøres en Hemmelighed af Erklæringen, at den har fundet Sted, skjøndt det i den Bataillon, jeg commanderer, ei har været Tilfælde, og jeg kan med Høilighed sige, at ikke nogenstunde en Erklæring er bleven holdt skjult, hvor jeg har havt Commando.

Madvig: Behandlingen af denne Sag første Gang, den var for, var saa rigtigt bragt hen i det Spor, som jeg troer, den bør følge, at det har gjort, idetmindste paa mig, et ubehageligt Indtryk, at den idag har forladt dette Spor, og at den er ført bort fra den Betragtning, der fornemmelig burde gøres gjældende og ogsaa næsten uden Modsigelse gjordes gjældende, ikke blot af min ærede Sideemand, men af 2 Ministre, hen til Betragtninger, som jeg troer ligge Afgjørelsen af denne Sag meget fjernt. Der blev forrige Gang udtalt, at det ved denne Sag var et væsentligt constitutionelt Spørgsmaal, hvorom det gjaldt, nemlig om den rigtige Opsfattelse af Forholdet mellem Regjeringen og Dyrighedsmagten og Folket, og at det var overmaade farligt her at forrykke de rette Grændser.

Det blev tillige gjort klart, at den Forestilling, som laa til Grund for Lovforslaget, og som man brugte, for at anbefale det, nemlig Forestillingen angaaende Offentlighed, ved det hele Forslag ikke havde udviklet sig til nogen Klarhed, idet den Offentlighed, man vilde opnaae, aldeles ikke frembragtes ved Forslaget. Der blev tillige gjort opmærksom paa, at, medens der i det Væsentlige slet ikke vilde vindes Noget ved Meddelelsen af de over Ansøgningerne afgivne Erklæring, vilde derimod Forretningsgangen derved lide overmaade Meget. Nu have vi idag hørt udtale, at, uagtet Lovforslaget rigtig nok stred mod rigtige Lovgivningsprinciper, kunde man dog gjerne gaae ind derpaa, thi det kunde ikke medføre saameget stor praktisk Skade, og saa kunde man jo gjerne opfylde Folkets Ønske. Det er nu for det Første, som der allerede af den ærede Justitsminister er gjort opmærksom paa, et Standpunct, paa hvilket man ved Lovgivningen aldeles ikke kan sætte sig, at man skulde vedtage en Lov, der ikke stemmer med rigtige Principer, for at tilfredsstille en uklar Stemning; men der blev dernæst endog strax efter tilføjet, at, naar man vedtog Lovudkastet, vilde dog maaskee de fleste Følger ikke udeblive, men det kunde man vel troste sig over, thi disse Følger vilde ikke ramme Administrationen, men ramme vedkommende Ansøgere selv, og Folket, som havde ønsket en saadan Lov, og i saa Henseende kun saadet sin Villie, som kun til at ligge, som det selv havde redt for sig. Men jeg troer ikke, at Rigsdagen deeltager i den lovgivende Magt, for at lade Folket ligge, som Folket reder for sig; det er Rigsdagens Opgave, som Folket har overdraget den, paa bedste Maade, efter bedste Indsigt, at rede for Folket, og at rede for Folket bedre, end Folket selv kunde. Derfor vælger Folket, saa godt det kan, de bedste og indsigtsfuldeste Mænd, for at disse skulle klare Sagerne bedre, end den almindelige Stemning kan gjøre det. — Man kom dernæst over paa et Gebeet, hvor man ved denne Sag oftere er kommen over, og som det er meget uheldigt at berøre. Vi have hørt 3 Mænd, der ere i den Stilling, at de oftere afgive Erklæring, stærkt udtale, at de ikke brød sig om, at de Erklæring, som de afgave, bleve bekendte og læste. Ja, det